

**JSOU SKUTEČNĚ VŠICHNI ČEŠTÍ SOUDCI
NEETIČTÍ ZAPRODÁNI PARAZITI A
SOUČÁSTÍ MOCENSKÉ MAFIE? TO CO
PŘEDVÁDĚJÍ, NEMÁ SE SPRAVEDLNOSTÍ
ABSOLUTNĚ NIC SPOLEČNÉHO. LID SE
JICH BOHUŽEL BUDE MUSET HONEM
ZBAVIT, JAKÝMKOLIV ZPŮSOBEM A V
BUDOUCNU ZAVÉST NOVÉ REGULE,
ZÁKONY A OSOBNÍ ODPOVĚDNOST PRO
NOVÉ, ETICKÉ SOUDCE**

- CZ24 News | 27. března 2021

ČESKO: „Při překročení dostupného počtu lůžek intenzivní péče a plicních ventilátorů by se začal dramaticky zvyšovat počet obětí na životech, který by v případě explozivního šíření infekce i při značně konzervativních odhadech mohl dosáhnout řádu stovek tisíc, přičemž by se nejednalo pouze o seniory.“

Tohle bohužel není citace ze Seznamzprávy, ale z [doopravdivického rozsudku Nejvyššího správního soudu](#).

Vždycky jsem si říkala, jaký soudce mohl odsoudit k smrti Miladu Horákovou. Teď už to vím - skoro kterýkoli.

Po celý rok, kdy trvá strašlivá pandemie, jsme doufali, že jeden soud v ČR nezklame - Nejvyšší správní soud. Známe dobře jeho judikaturu k územním plánům, které jsou stejně jako mimořádná opatření vydávané jako opatření obecné povahy, a tak jsme si říkali, že přece takoví soudci nemohou zklamat právní stát, demokracii a občany, ale... chyba lávky. Zase jsme dokázali, že jsme naprosto naivní idioti, kteří se dokola a dokola bolestivě přesvědčují, že dobro neexistuje. Lidi, já nevím - nechcete si najmout advokáty, kteří nejsou tak strašně hloupí „dobroseři“ a namísto ideálů mají ramena, tvrdé pěsti a ty správné konexe?

O čem NSS rozhodoval - o rouškách

Na začátek upozorňujeme, že NSS rozhodoval [o mimořádně obluďném rozhodnutí Městského soudu v Praze](#). Příležitostí tuhle zlovůli zrušit měl tudíž víc než dost, ale neudělal to. Je hrozné, že o našem životě a smrti rozhodují takoví soudci, že?

Kdo z vás má po přečtení si rozsudku MS odvalu se prokousat tím od Nejvyššího správního soudu, měl by učinit následující věci:

- načňte si pivo - vypijte ho a otevřete si druhé;
- připravte si popcorn, bude to horší než Noční můra z Elm Street;
- otevřete okno, abyste mohli dát průchod sprostým slovům, která se vám budou drát na jazyk;
- připravte si globus, abyste se podívali, kam se ještě dá emigrovat - možná někde v Tichém oceánu najdete ostrov, kde o covidu ještě neslyšeli. Právní stát tam asi taky nemají, ale zase tam rostou kokosy, orchideje, lítají tam kolibříci a dají se nalovit ryby) . Když nenajdete tichomořský ráj, nezoufejte - z milionů tun zahozených ústenek a respirátorů brzy vznikne nový kontinent, který my vydědenci osídlíme.

Hotovo? Tak jdeme na to!

Spis

Od počátku namítáme, že by se jaksí měl k MO (mimořádné opatření) vést spis, ze kterého by bylo jasné, jaké podklady ministerstvo využilo, proč přijalo právě to a to rozhodnutí, k čemu to povede, jaké to má dopady, jak se úřad popral se zásahy do práv a podobné maličkosti. No, ehm. Jste snad blbí nebo co jako? Pandemie neasi!

Takže spis by se vést jako měl, ale když to ministr neudělal, who cares? Běžte se pdoívat na JIP, jak tam lékaři padají na hubu, a až tam bude vaše babička, na nějaký spis si ani nevzpomenete. Navíc spis se dokonce vede, ale je v něm jaksi jen to mimořádné opatření.

Nejvyšší správní soud: „Nejvyšší správní soud tak má za to, že odpůrce pochybil, pokud v rozporu s § 17 odst. 1 správního řádu do správního spisu nezaložil podklady, z nichž při vydání předmětného mimořádného opatření vycházel... Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda toto pochybení odpůrce má za následek nezákonnost předmětného mimořádného opatření... Nejvyšší správní soud při hodnocení uvedeného pochybení odpůrce při vedení správního spisu dále zohlednil obsah odůvodnění mimořádného opatření, v němž je mimo jiné uvedeno, že při epidemickém šíření infekčního onemocnění hrozí riziko, že bez přijetí mimořádných opatření dojde k nekontrolovatelnému šíření infekce v populaci s možností vyčerpání kapacit zdravotnického systému. Hlavní cíl mimořádného opatření charakterizoval odpůrce jako přerušení souvislého epidemického procesu a zastavení epidemie v co nejkratším čase a za co nejmenších ztrát lidských životů, stejně jako negativních dopadů do ekonomiky. Odpůrce poukázal na skutečnost, že v jiných zemích, v nichž nebyla včas přijata odpovídající opatření, došlo k přetížení až zhroucení zdravotního systému (v čínském Wu-chanu, v Itálii, Španělsku, Francii, Velké Británii nebo některých částech USA). Jako další cíl odpůrce zmínil zachování smrtnosti v České republice v rozsahu cca 2 – 3 %. Nekontrolované šíření epidemie přitom může v krátkém horizontu několika měsíců zasáhnout až vyšší desítky procent populace. Odpůrce dále uvedl, že pokud by nebyla realizována žádná mimořádná opatření, nelze vyloučit, že by celkový počet nakažených v České republice mohl dosáhnout milionů osob, přičemž u statisíců osob by nemoc mohla vyžadovat hospitalizaci, kdy nezanedbatelný počet hospitalizovaných může dle stávajících poznatků vyžadovat náročnou intenzivní péči...”

Kyš, kyš, to jsme vám to, vy hloupí občané, z naší moci natřeli. Hehe. Jako chcete tady snad Itálii nebo Wuchan? Pitomci sobecký nezodpovědný!

Povinnosti, které jsou uloženy, jsou nad rámec zákona

§ 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., podle kterého nám lze nařídit prakticky jakoukoli povinnost v zásadním boji s americkým broukem, ne vlastně, pardon, s epidemií, je na roušky perfektně použitelné. Náhubky oblékáte na základě zákona a tečka.

NSS k tomu mazaně říká: „Zákonodárce stanovil pravomoc odpůrce k vydání mimořádného opatření dle citovaného ustanovení ZOVZ záměrně obecně, resp. široce, neboť není možné předem zcela přesně předvídat, jaké nové, dříve neznámé onemocnění (jako tomu je právě v případě onemocnění COVID-19) se může objevit, resp. epidemicky se začít šířit v populaci a jaké konkrétní činnosti bude třeba z důvodu likvidace epidemie zakázat či nařídit. Závěr stěžovatele, že odpůrce nemohl v

mimořádném opatření nařídít zakrytí dýchacích cest, neboť to v ZOVZ není výslovně uvedeno, proto neobstojí.“

Tak se radši pomodlete, ať se nezačne šířit pandemii průjmovitého onemocnění, kdo ví, jestli byste s sebou nemuseli všichni nosit nějaký kyblík pro případ akutní potřeby.

Nejvyšší správní soud vás, nevěřící Tomáše, navíc uklidňuje téměř mateřsky: **„Vydaná mimořádná opatření zasahující do práv občanů jsou vždy pod kontrolou soudní moci, která eliminuje riziko zneužití tohoto rozsáhlého oprávnění exekutivy.“**

Mají to hoši a děvuchy v talárech pod kontrolou! Uf. Tak to mi spadl kámen ze srdce.

Představte si, že občanům ještě blahosklonně vysvětlili, kdybyste to třeba nevěděli, následující: *„Odpůrce dále poukázal na skutečnost, že obdobná opatření, jaká jsou přijata v České republice, byla a jsou postupně přijímána i vládami jiných států. Zdůraznil, že některé země z počátku zvolily méně přísné kroky a opatření. Postupem času se ovšem ukázalo, že taková méně přísná opatření prakticky téměř nikde nefungují. Dostupné empirické údaje dokládají, že nerestriktivní přístup vede k výrazně závažnějším nepříznivým následkům, než přijetí omezení.“*

Tak teď už respirátor nesundám ani ve sprše! Já nechcu mít na svědomí ty bezbranné seniory a dokonce dvacet koťátek! Za trest, že jsem se opatřením vysmívala, opíšu stokrát: *„Cílem tohoto mimořádného opatření je používání zábrany proti šíření kapének od nosiče tohoto onemocnění.“* Snad si to pak zapamatuju a budu k odpovědnosti vést i ty zlotřilý potomky.

Vy byste jako chtěli, abychom měli podklady? Hahaha.

My všichni, co se už 12 měsíců zabýváme hledáním odborných informací o kovidu, bavíme se s odborníky a sledujeme názory profesionálů, jen s hořkou pachutí v ústech polykáme mimořádnou sprostárnou v závěru rozsudku: *„Stěžovatel dále městskému soudu vytkl, že popírá zásady spravedlivého procesu a princip rovnosti zbraní a straní odpůrci, jelikož v situaci, kdy odpůrce nepředložil jediný odborný podklad, ze kterého by vycházel, odmítá provést dokazování podklady předloženými stěžovatelem. Nejvyšší správní soud uvádí, že tomu tak není. Městský soud totiž kromě výše uvedených závěrů ve vztahu ke stěžovatelem navrženým důkazům odpůrci vyčetl, že v odůvodnění nespecifikoval konkrétní podklady, z nichž vycházel – zároveň však shledal, že žádný z odpůrcem předestřených údajů stěžovatel nezpochybnil. Dále uvedl, že mu je z úřední činnosti známo, že odpůrce při přijímání opatření obecně vychází ze zpráv Státního zdravotního ústavu a Světové zdravotnické organizace, a konstatoval, že odpůrce disponuje odborným zázemím. Městský*

soud se tudíž zabýval tím, zda jsou skutečnosti uvedené v mimořádném opatření odpůrce podloženy, přičemž přiléhavě zmínil, že za nezpochybnitelné považuje, že nebezpečnost šíření koronaviru je obecně přijímána, byť na ní nepanuje zcela absolutní konsensus. S těmito závěry městského soudu se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

Chybí odůvodnění - a co jako chcete - virus, hoši!

NSS v rozsudku uvedl: „Odůvodnění napadeného mimořádného opatření městský soud nepovažoval za zcela dokonalé, tento nedostatek jej však nevedl k jeho zrušení... Přesvědčivější a tudíž i žádoucí by nicméně bylo, pokud by odpůrce byl v tomto ohledu konkrétnější a uvedl např. číselné údaje o tom, jakým způsobem ochrana dýchacích cest snižuje nebezpečí nákazy. Odůvodnění mimořádného opatření je třeba rovněž vytknout, že konkrétně nezdůvodňuje stanovené výjimky z nařízeného všeobecného používání ochrany dýchacích cest. Tato vada odůvodnění však podle Nejvyššího správního soudu nemá za následek nezákonnost mimořádného opatření, neboť již z povahy stanovených výjimek je zřejmé, že se jedná o situace, kdy je ochrana dýchacích cest výrazně ztížena, či ji nelze realizovat (např. pořizování portrétní fotografie, poskytování zdravotních služeb)... **Obecně pak platí, že nošení roušek či jiných obdobných ochranných prostředků dýchacích cest může být do jisté míry nepříjemné a omezující, nicméně zájem na ochraně zdraví za daných podmínek toto omezení ospravedlňuje. Mimořádné opatření navíc nařizovalo povinnost použít ochranné prostředky dýchacích cest nikoli všeobecně a vždy, ale pouze ve vnitřních prostorách mimo domov, tj. nelze jej považovat za excesivní zásah do veřejných subjektivních práv jeho adresátů.**„

Naprosté omezení pohybu vůbec není zásahem do práv a svobod, kdybyste si takovou blbost třeba mysleli

Skutečná perla se ukrývá na konci rozsudku! Na tohle si raději načněte třetí pivo. Nebo si nalijte štamprli. Tohle se nedá vydržet, máte-li všech pět pohromadě.

„Zákaz pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest obsažený v předmětném mimořádném opatření takto intenzivní zásah do práv jeho adresátů nepochybně nepředstavuje. Proto odůvodnění nyní přezkoumávaného mimořádného opatření i přes určité nedostatky ob stojí... K závěru stěžovatele, že z uvedeného nálezu Ústavního soudu vyplývá, že moc výkonná nemá možnost vydat obecný zákaz pohybu a pobytu a z něj pak pouze stanovit výjimky, Nejvyšší správní soud uvádí, že zákaz pohybu a pobytu bez ochranných prostředků dýchacích cest obsažený v předmětném mimořádném opatření, byl proveden formou relativně určitého zákazu, neboť v bodě I. 1. mimořádného opatření byla vymezena místa, v nichž je všem osobám zakázán pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest. Zákaz pohybu a pobytu bez ochranných prostředků

dýchacích cest tedy nebyl všeobecně stanovený, neboť nezahrnoval např. pobyt a pohyb v přírodě či v bydlišti.,,

K tomuhle jaksi nevím, co dodat. Bylo by to sprosté a Advokátní komora by mne zase šikanovala s nějakou další kárnou žalobou a já bych zase nespala a trápila bych se. Za to mi ti šašouři z NSS nestojí.

Bééé, my soudci za nic nemůžeme a vůbec se nebojíme!

A douška na úplný závěr. Tohle fakt musel napsat nějaký komik: **„Městský soud k návrhu stěžovatele uvedl, že má nízkou kvalitu, a konstatoval, že argumentace zástupce stěžovatele je v dané věci fakticky bezobsažná a vykazuje některé - postupu odpůrce obdobné negativní rysy. Nejvyšší správní soud v tom ovšem nespatřuje stěžovatelem tvrzené porušení práva na nestranný soud, stranění odpůrci či útok na stěžovatele. Jedná se toliko o hodnocení návrhu stěžovatele a způsobu argumentace jeho zástupce. Stěžovatelem dovozovaná spojitost mezi touto poznámkou městského soudu a vyjádřením ministryně spravedlnosti ze dne 5. 5. 2020 týkající se Štěpána Výborného, soudce Městského soudu v Praze, z ničeho nevyplývá, a Nejvyšší správní soud ji proto neshledal. Obecně navíc platí, že soudce musí být schopen se s mediálními výstupy politiků, tedy i s vyjádřením ministryně spravedlnosti vyrovnat tak, aby nedošlo k ovlivnění jeho nestrannosti při rozhodování. V posuzované věci navíc stěžovatelem zmiňované vyjádření nebylo učiněno některým z účastníků řízení či jeho zástupcem a týkalo se jiného soudce (byť téhož soudu) a jiné věci. Ústavní soud ostatně již v nálezu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, vyslovil, že soudce jako reprezentant veřejné moci může být (a často také je) objektem i neoprávněné kritiky ve sdělovacích prostředcích; současně je však třeba přepokládat a požadovat vyšší stupeň tolerance a nadhledu, než tomu je u jednotlivých občanů. Je třeba přihlédnout i k tomu, že princip nezávislého, nestranného a spravedlivého rozhodování je vůbec zásadním principem fungování soudní moci a je zákonnou, resp. ústavní, jakož i morální povinností soudců tento princip dodržovat.“**

Ta poslední věta mi přijde z celého toho neslušného blábolu nejodpornější.

Jsem na vážkách, co radit našim klientům z řad starostů a starostek: obce musí územní plány odůvodňovat do zblbnutí a každíčkou chybu jim dají soudy jaksepatří „sežrat.“ Územní plány ruší jak na běžícím pásu a obce se musí hodně snažit, aby požadavkům soudů vyhověly. U ministerstva zjevně žádná pravidla neplatí. Všechno jedno. Bojujeme a budeme bojovat do posledního dechu. Sice vůbec netušíme za co, ale nevzdáme se! Poslední bitva vzplála!

Co to znamená?

Zatím rozhodoval meritorně (tzn. o podstatě věci a ne o procesních nesmyslech) jen jeden senát. My naivové ještě věříme, že na NSS musí existovat soudci, kteří si třeba namísto vládních blábolů a

hysterického řádění zasněžených „expertů“ přečtou skutečné odborníky z lékařské branže jako je Hana Zelená, Vojtěch Thon, Jiří Beran, Lukáš Pollert, Martin Balík a mnozí další. K tomu pak přidají varování bývalého guvernéra ČNB Mojmíra Hampla, studie o ztracených letech života, názory advokátů jako je Tomáš Nielsen nebo Jana Hamplová, varování mnoha psychologů o utrpení dětí a seniorů nebo třeba jen informaci o tom, že díky řádění vlády brzo dojdou peníze třeba zdravotním pojišťovnám a nemocní se budou moci jít tak leda klouzat.

Takoví soudci přece musí konečně po roce právního šílenství rozhodnout v souladu se svým svědomím spravedlivě a ve prospěch lidí a budoucnosti. Ještě pořád je naděje.

[Rozsudek NSS č.j. 4 As 301/2020-147 pro ty nejotrlejší ještě jednou ke stažení zde.](#)

Zdroj: <https://stavbeznouze.cz/>